

Cisca Mikx' kistjes voor baby's heten Wim Walvis of Betty Bloem

# Doodskistje met lieve naam biedt troost

**MERSELO** - Je kind verliezen is het ergste dat je kan overkomen. Kunstenaar Cisca Mikx (37) weet dit leed voor andere mensen te verzachten. Mikx, genomineerd voor 23 oktober uit te reiken International Funeral Award, maakt lijk-kistjes voor baby's in een bijzondere vorm. Als tegenhanger van die 'lange, harde en koude kist'.

CELINE TIMMERMAN

Wim Walvis, Daan Dolfijn, Emma Eend: de tot de verbeelding sprekende grafkistjes zijn, als je ze vasthoudt, confronterend klein. De ovale vorm verwijst naar de bolle buik van de moeder. De binnenkant is zacht en zo gevormd dat baby's er in foetushouding in kunnen liggen; zoals ze gewend waren. „Dit kistje is voor een te vroeg geboren kindje tot een baby van een maand oud,” zegt bedenker Cisca Mikx, terwijl zij 'Wim Walvis', een kistje in de vorm van een walvis, vasthoudt. „Voor een baby tot een halfjaar oud heb ik een kribbe gemaakt. Die kun je naast je eigen bed zetten, zodat het kindje erin kan blijven liggen als het is overleden. Als je de standaard eronder vandaan haalt, functioneert het direct als grafkist.”

De 37-jarige kunstenaar Cisca Mikx vertelt ongeremd over het 'enge' onderwerp 'de dood'. Sinds een klein jaar runt de Limburgse Witte Wolkjes Uitvaart Atelier, dat kistjes maakt voor (on)geboren kinderen. Haar subtiele manier van rouwverwerking is niet onopgemerkt gebleven: de moeder van Mila (2) en Tibbe (1) is genomineerd voor de International Funeral Award, die eind oktober in België wordt uitgereikt. Een erkenning van professionele collega's, weet Mikx. „En dat terwijl je als groentje in de uitvaartwereld niet zomaar wordt geaccepteerd.” Want daar kom je niet zomaar binnen, weet de



Kunstenaar Cisca Mikx, eigenaresse van het Witte Wolkjes Uitvaart Atelier, met enkele van haar doodskistjes voor baby's. FOTO COR DE KOCK

voormalig managementassistente van het Luxor Theater in Rotterdam inmiddels. „Er heerst een behoorlijke tweedeling: het ene deel is heel conventioneel, strak in het keurslijf. Hoge hoeden en lange jassen, dat werk. Het andere deel van de branche geeft een eigen invulling aan het werk, is creatief. Dit is een kleiner deel, maar ook stug. Een ons kent ons-wereldje, waar je zonder contacten vrij moeilijk inkomt.”

Een aflevering van BNN's *Over mijn lijk* deed haar de switch naar de uitvaartbranche maken. „Door mijn zwangerschapsverlof had ik letterlijk afstand van mijn werk, daarnaast een diploma op zak voor

ander werk en ik wilde iets creëren. Van jongs af aan is dat al een passie. Ik vroeg mij af wat er zou gebeuren als ons kindje ook zou overlijden. Toen kwam het in me op: ik wil iets voor ouders betekenen die hun kind hebben moeten verliezen.”

Ouders reageren volgens Mikx tot nu toe erg emotioneel op de kistjes.



„Ik hoor van ouders dat zij vinden dat ik dit uitermate gevoelige onderwerp op een speelse en tegelijk liefdevolle manier met de kistjes vormgeef. Bij het kistje Betty Bloem zei een ouder laatst tegen me dat ze dat een mooi symbool vond voor haar kind, dat ook een knop van een leven was. Ze beschouwen de

kistjes als een soort troost.”

Zelf heeft ze onlangs haar eigen vader moeten begraven. De kist was, uiteraard, van haar hand. „Ik hoop dat mijn man en kinderen dat ook voor mij doen later, een eigen kist maken. Maar op één voorwaarde: dat zij hier de emotionele kracht voor kunnen opbrengen.”